

[8901] Förordning (1976:929) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Det mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland den 18 december 1972 ingångna avtalet om ömsesidigt bistånd i tullfrågor med de ändringar som framgår av avtalet den 31 oktober 1975 om ändring i nu nämnt avtal skall lända till eftererrättelse för Sveriges del. Innehållet i avtalen framgår av bilagorna 1 ([8921] o.f.) och 2 till denna förordning.

Överträdelse av tysk tullag som handlägges enligt lagen om överträdelse av ordningsföreskrifter (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) den 24 maj 1968 jämföras med sådant brott mot tysk tullag för vilket ej är föreskriven svårare påföljd än bötesstraff.

Vid tillämpningen av avtalen skall iakttas de anvisningar som är fogade till förordningen som bilaga 3 [8936].

Anm. Bilaga 2 har inte tagits in.

Bilaga 1

Avtal (SÖ 1973:81) mellan Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Konungariket Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland har, föranledda av önskan att reglera det ömsesidiga biståndet i tullfrågor, överenskommit om följande.

Artikel 1 – Tillämpningsområde

[8921] De avtalsslutande staterna lämnar genom sina tullmyndigheter varandra bistånd enligt detta avtals bestämmelser:

- a) för att säkerställa uppbörden av tullar och andra införsel- och utförselavgifter samt efterlevnaden av bestämmelserna om införsel, utförsel och transitering,
- b) för att förhindra, utreda och beivra överträdelser av tullagarna,
- c) för att delge tullsedlar, förelägganden samt andra beslut och handlingar, som tullmyndigheterna utfärdar vid tillämpning av tullag, främst angående tullar eller andra införsel- och utförselavgifter eller bötesstraff och särskilda, i administrativ ordning ålagda avgifter. *Avtal 1975-10-31.*

Artikel 2 – Definitioner

[8922] (1) Med "tullag" förstås i detta avtal de bestämmelser i lag eller annan författning om införsel, utförsel och transitering som avser tullar eller andra avgifter eller förbud, inskränkningar och kontrollåtgärder beträffande varu- eller valutatrafiken. Hit räknas i Förbundsrepubliken Tyskland även marknadsregleringens bestämmelser på jordbruksområdet rörande införselavgifter och exportrestitutioner.

(2) Med "tullmyndighet" förstås i detta avtal, i Förbundsrepubliken Tyskland förbundstullförvaltningen samt i Konungariket Sverige Generaltullstyrelsen med underlydande tullmyndigheter.

Artikel 3 – Biståndets omfattning

[8923] (1) På framställning lämnar de avtalsslutande staternas tullmyndigheter – särskilt genom att översända rapporter, protokoll och andra handlingar, också i bestyrkta kopior – varandra alla tillgängliga upplysningar

a) om förhållanden som är ägnade att säkerställa uppbörden av tullar och andra införsel- och utförselavgifter samt efterlevnaden av tullagarna,

b) om förberedda eller begångna gärningar som strider mot eller kan antas strida mot den andra avtalsslutande statens tullag.

(2) Tullmyndigheten i den anmodade staten skall sörja för att de administrativa och rättsliga åtgärder företas som behövs för att efterkomma framställningen. Tullmyndigheten i den anmodade staten meddelar tullmyndigheten i den anmodande staten resultatet av utredningen.

(3) I mål och ärenden med anledning av överträdelse av tullagarna skall bistånd lämnas i den mån tullmyndigheterna i den anmodande staten är behöriga att företaga utredning.

(4) I mål och ärenden med anledning av överträdelse av valutabestämmelser lämnas bistånd dock endast om sådana gärningar är straffbara enligt den anmodade statens lag.

(5) Gripande, anhållande samt häktning kan ej ske på grund av detta avtal.

(6) Göres framställning om bistånd och skulle den anmodande tullmyndigheten i det omvända fallet inte vara i stånd att lämna det begärda biståndet skall den anmodande tullmyndigheten anmärka detta i framställningen. Det är den anmodade tullmyndigheten obetaget att tillmötesgå en sådan framställning.

(7) De avtalsslutande staternas tullmyndigheter meddelar varandra även utan begäran så snart som möjligt alla upplysningar om sådana överträdelse av tullagarna som det är av särskilt starkt allmänt intresse att bekämpa. Detta gäller i synnerhet i fråga om de tullagar inom endera avtalsslutande staten vars syfte är att förhindra, utreda och beivra smuggling och illegal handel med vapen, ammunition och andra explosiva varor samt med högt beskattade varor som rusdrycker och tobaksvaror.

(8) De avtalsslutande staternas tullmyndigheter kan i ömsesidigt samförstånd utvidga varuförteckningen under (7) och även besluta beträffande vilka personer, transportmedel och varumängder spontana upplysningar skall lämnas. *Avtal 1975-10-31.*

[8923:1] Överenskommelse har 1981 ingåtts mellan Generaltullstyrelsen och Bundesministerium der Finanzen i Tyskland om gemensamma kontrollåtgärder och spontant informationsutbyte i gods- och resandetraffiken med färjor mellan Sverige och Tyskland. Den är tillämplig på färjetrafiken mellan Travemünde och Trelleborg, Travemünde och Malmö, Travemünde och Helsingborg, Travemünde och Göteborg, Kiel och Göteborg, Travemünde och Södertälje, Rostock och Trelleborg, Saßnitz och Trelleborg samt Kiel och Nynäshamn. *Kob 1994-02-07.*

Artikel 4 – Undantag från skyldigheten att lämna bistånd

[8924] Bistånd kan vägras om den anmodade staten finner att biståndets lämnande kan kränka landets suveränitet, medföra fara för dess säkerhet eller strida mot dess allmänna rättsprinciper (ordre public) eller andra väsentliga intressen.

Artikel 5 – Utsträckt bistånd vid bekämpning av handeln med narkotika och psykotropa ämnen

[8925] (1) De avtalsslutande staternas tullmyndigheter meddelar varandra även utan begäran ofördröjligen alla iakttagelser och misstänkta omständigheter i sådana fall

a) då medborgare i den andra avtalsslutande staten eller personer, som bor i den andra avtalsslutande staten, förbereder eller begår gärningar, som innebär eller kan befaras innebära brott enligt lagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna som avser förhindrande, utredning och beivrande av handel med narkotika och psykotropa ämnen;

b) då andra än under a) angivna personer förbereder eller begår gärningar, som innebär eller kan befaras innebära brott enligt den andra avtalsslutande statens lagstiftning som avser förhindrande, utredning och beivrande av handel med narkotika och psykotropa ämnen;

c) då i den andra avtalsslutande staten registrerade transportmedel till lands, till sjöss eller i luften används eller kan befaras bli använda vid handel med narkotika och psykotropa ämnen;

d) då andra än under c) angivna transportmedel används vid förberedda eller begångna gärningar, som innebär eller kan befaras innebära brott enligt den andra avtalsslutande statens lagstiftning som avser förhindrande, utredning och beivrande av handel med narkotika och psykotropa ämnen.

(2) De avtalsslutande staternas tullmyndigheter meddelar varandra utan begäran alla upplysningar om de smugglingsmetoder och –förfaranden, som används vid handel med narkotika och psykotropa ämnen, samt om erfarenheter av nya kontrollmetoder.

(3) De upplysningar och andra meddelanden samt de handlingar, som erhållits enligt (1) och (2), får vidarebefordras till andra myndigheter som har befattning med bekämpandet av handel med narkotika och psykotropa ämnen samt av narkomani.

Artikel 6 – Sekretess

[8926] Förfrågningar, upplysningar, underrättelser och utlåtanden samt andra meddelanden, som endera avtalsslutande staten mottager enligt detta avtal, är underkastade sekretess i enlighet med den mottagande statens lag.

Artikel 7 – Biståndsframställnings form och innehåll

[8927] (1) Framställning om bistånd skall göras skriftligen. De handlingar, som behövs för att framställningen skall kunna efterkommas, såsom i förekommande fall behörig myndighets föreläggande eller beslut, skall bifogas i utskrift eller bestyrkt fotokopia eller bestyrkt avskrift.

(2) De i framställningen eller enligt (1) bifogade handlingarna skall innehålla uppgift om:

1. den myndighet från vilken framställningen utgår,
2. ärendets art,
3. föremålet och grunden för framställningen,
4. namn och adress på de personer som saken gäller,
5. kortfattad redogörelse för saken jämte rättslig bedömning.

(3) I brådskande fall kan framställning först göras per telefon eller eljest muntligt. Muntlig framställning skall omgående bekräftas skriftligen.

Artikel 8 – Förbindelseväg och behörighet

[8928] (1) Skriftväxling sker direkt mellan tullmyndigheterna. Närmare bestämmelser härom fastställs av de avtalsslutande staternas högsta tullmyndigheter.

(2) Är den myndighet till vilken framställning riktats ej behörig skall den vidarebefordra framställningen till behörig myndighet och därom underrätta den myndighet, från vilken framställningen utgått.

Artikel 9 – Handläggning av framställning

[8929] (1) Framställning skall handläggas enligt den anmodade statens lag. Den myndighet till vilken framställningen riktats skall sörja för att de administrativa och rättsliga åtgärder företas som behövs för att efterkomma framställningen. Begäran av den myndighet från vilken framställningen utgår att saken skall handläggas på visst sätt eller att företrädare för myndigheten skall tillåtas närvara vid handläggning kan bifallas i den mån den anmodade statens lag ej förbjuder det.

(2) Den myndighet från vilken framställningen utgår skall om den begär det underrättas om när och var den handläggning framställningen föranleder kommer att ske.

(3) I den mån framställning ej kan efterkommas, skall den myndighet från vilken framställningen utgått ofördröjligen underrättas. Därvid skall anges skälen till att framställningen ej kan efterkommas samt de omständigheter, som i övrigt kan vara av betydelse för sakens vidare behandling.

Artikel 10 – Akter och andra handlingar

[8930] (1) Begäran att akter och andra handlingar skall översändas i original skall framställas endast då det ej är tillräckligt att upplysningar lämnas eller avskrifter (fotokopior) översändes.

(2) Akter och andra originalhandlingar skall snarast möjligt återsändas till den myndighet till vilken framställningen riktats; den rätt som den anmodade staten eller tredje man kan ha till akterna och handlingarna rubbas ej.

Artikel 11 – Kostnader

[8931] Med undantag för vad som utgått i ersättning till sakkunniga, översättare och tolkar svarar icke den anmodande staten för avgifter och kostnader, som uppstår vid handläggning av framställning.

Artikel 12 – Bistånd i delgivningsärenden

[8932] (1) På framställning av tullmyndighet i den ena avtalsslutande staten skall tullmyndigheten i den andra avtalsslutande staten, med tillämpning av där gällande lag, delge eller genom behörig myndighet låta delge tullsedlar, förelägganden samt andra beslut och handlingar, som förvaltningsmyndighet utfärdar eller avlåter vid tillämpning av tulllag.

(2) Utan hinder av bestämmelsen i artikel 7 under (2) behöver framställning av saken ej lämnas när delgivning begäres.

(3) Bevis om delgivning skall lämnas medelst ett av mottagaren undertecknat och daterat erkännande av mottagandet eller ett intyg av den myndighet till vilken framställningen riktats om tid och sätt för delgivningen.

Artikel 13 – Bistånd i handräckningsärenden

[8933] Bistånd lämnas även i form av handräckning för indrivning av fordringar, som uppstått vid tillämpning av tulllag. Härvid tillämpas artiklarna X och XI i avtal

Förordning (1976:929) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

den 14 maj 1935 mellan Konungariket Sverige och Tyska riket angående handräckning i beskattningsärenden eller de bestämmelser, som kan komma att ersätta dessa artiklar.

Artikel 14 – Tillämpningsföreskrifter

[8934] Behöriga myndigheter i de avtalsslutande staterna utfärdar erforderliga tillämpningsföreskrifter till detta avtal i samförstånd.

Artikel 15 – Giltighetsområde

[8935] Detta avtal gäller även för Land Berlin om Förbundsrepubliken Tysklands regering ej inom tre månader från avtalets ikraftträdande avger en förklaring av motsatt innehåll till Konungariket Sveriges regering.

Artikel 16

Anm. Om bilaga 2, se anm. till [8901].

Bilaga 3

[8936] Anvisningar

A. Allmän anvisning

Avtalet inkräktar ej på avtal eller överenskommelser om bistånd i mål och ärenden som handlägges av domstol eller åklagare.

B. Särskilda anvisningar

till art. 2

1. Generaltullstyrelsen skall till Bundesminister der Finanzen lämna förteckning över de andra, i denna artikel avsedda avgifter än tullar som förekommer här i riket och fortlöpande lämna sådana uppgifter som föranleder ändring i eller tillägg till förteckningen.

De andra avgifter än tullar som förekommer i Förbundsrepubliken Tyskland framgår av motsvarande förteckning från Bundesminister der Finanzen.

2. Med valutatrafik förstås in- och utförsel av betalningsmedel, fordringsbevis och värdepapper.

till art. 3

1. Biståndsskyldigheten enligt punkt (1) a) och b) omfattar varje uppgift om här avsedda förhållanden och gärningar som är känd för tullmyndigheten eller som framgår av de handlingar, som finns hos myndigheten. Utdrag ur kriminalregistret eller ur polisregister får dock ej utlämnas.

2. Åtgärd som avses i punkt (2) kan bestå i att tullmyndigheten med stöd av [75 § tullagen (1987:1065)] företar utredning för kontroll av uppgifter som lämnats till svensk tullmyndighet beträffande en vara som införts från eller utförts till Förbundsrepubliken Tyskland. Tullmyndigheten kan vidare företa sådan åtgärd som

avses i lagen (1973:431) om utredning angående brott mot utländsk tullag eller inhämta uppgifter från annan myndighet.

3. I fråga om utbyte av upplysningar enligt punkt (7) om smuggling och illegal handel med vapen, ammunition och andra explosiva varor äger bestämmelserna i art. 5 i avtalet motsvarande tillämpning.

4. Har tullmyndigheten anledning antaga att fartyg, som medför rusdrycker, tobaksvaror eller andra högt beskattade varor, kan komma att lossa varorna i den andra staten i strid mot tullagstiftningen i den staten, skall tullmyndigheten med stöd av punkt (7) utan begäran meddela den andra statens tullmyndighet alla upplysningar som kan antagas vara av intresse.

Upplysningar enligt första stycket skall om möjligt innehålla:

- a) fartygets namn, storlek, typ, nationalitet, hastighet och hemort;
- b) namnet på fartygets kapten;
- c) besättningens storlek;
- d) art och mängd av de i första stycket upptagna varorna, som tagits ombord som proviant eller last;
- e) tidpunkt när varorna tagits ombord;
- f) avgångshamn och ungefärlig tidpunkt för fartygets avgång;
- g) uppgiven ankomsthavn eller rutt;
- h) i förekommande fall upplysningar om besättningsmedlemmar som är misstänkta för smuggling;
- i) övriga upplysningar av intresse.

5. Har tullmyndigheten anledning antaga att rusdrycker, tobaksvaror eller andra högt beskattade varor kan komma att införas med fordon eller luftfartyg i den andra staten i strid mot tullagstiftningen i den staten, äger bestämmelserna under 4 ovan motsvarande tillämpning.

6. Har tullmyndigheten anledning antaga att fritidsfartyg kan komma att införas i den andra staten i strid mot tullagstiftningen i den staten, skall tullmyndigheten med stöd av punkt (7) utan begäran meddela den andra statens tullmyndighet alla upplysningar som kan antagas vara av intresse.

Upplysningar enligt första stycket skall om möjligt innehålla:

- a) storlek och typ;
- b) säljare;
- c) köpare;
- d) avgångshamn och ungefärlig tidpunkt för fartygets avgång;
- e) ankomsthavn;
- f) försäljningspris enligt föreliggande uppgifter vid utförseln;
- g) övriga upplysningar av intresse.

7. Om varuförteckningen i punkt (7) utvidgas skall Generaltullstyrelsen underrätta regeringen. *Förordning (1987:1090)*.

till art. 4

Bistånd kan vägras om det finns grundad anledning antaga att framställningen avser brott av politisk natur eller föranletts av hänsyn till ras, religion, nationalitet eller politisk åsikt.

Vid tillämpning av art. 1 a) i avtalet skall iakttas att affärs-, drifts- eller yrkeshemlighet, som genom att avslöjas skulle orsaka vederbörande oskäligen skada, ej får utlämnas.

till art. 5

1. Med narkotika förstås de ämnen som faller under bestämmelserna i konventionen ersättande äldre konventioner rörande narkotika 1961. Med psykotropa ämnen förstås de ämnen som faller under bestämmelserna i konventionen om psykotropa ämnen 1971.

2. Upplysningar enligt punkt (2) meddelas i viktigare fall ofördröjligen och i övriga fall varje år före den 20 februari.

till art. 7

1. Framställning avfattas på tyska språket. I den mån det behövs bifogas översättning till tyska språket av handling som är fogad till framställningen.

2. De handlingar som behövs för att framställning skall kunna efterkommas bifogas i bestyrkt fotokopia eller bestyrkt avskrift. Handling i original översändes endast om det behövs för handläggningen.

3. I framställningen bör tullmyndigheten uppge alla för myndigheten kända förhållanden som kan underlätta handläggningen i Förbundsrepubliken Tyskland. Om det behövs skall framställningen innehålla redogörelse för tillämpliga författningsbestämmelser.

4. Kan tullmyndigheten ej uppgiva namn och adress på den som saken gäller, skall anledningen härtill anges i framställningen.

5. Vill tullmyndigheten att företrädare för myndigheten skall närvara vid handläggning av biståndsärende eller har den som saken gäller framfört önskemål rörande handläggningen skall tullmyndigheten uppgiva det i framställningen om bistånd.

6. Vägrar tysk tullmyndighet att lämna begärt bistånd skall Generaltullstyrelsen snarast underrätta regeringen.

till art. 9

1. Framställning skall behandlas utan dröjsmål. Skall bistånd lämnas genom att handling i original översändes, får tullmyndigheten dock låta anstå med översändandet så länge originalhandlingen behövs som bevis eller eljest i samband med annan utredning eller handläggning här i riket. På grund av muntlig framställning får tullmyndigheten endast företaga sådan åtgärd som är nödvändig för att säkerställa det begärda biståndet.

2. Innehåller framställning ej uppgift om namn och adress på den som saken gäller bör bistånd likväl om möjligt lämnas.

3. Uppkommer misstanke att sådan omständighet föreligger på grund varav bistånd kan vägras, skall ärende som handlägges av annan tullmyndighet än Generaltullstyrelsen överlämnas till styrelsen. Finner styrelsen att bistånd bör vägras, skall styrelsen med eget yttrande underställa regeringen frågan om avvisande av framställningen.

4. Anser tullmyndigheten att företrädare för tysk tullmyndighet bör närvara när biståndsåtgärd vidtages, skall den tyska tullmyndigheten underrättas härom.

5. Skall företrädare för tysk tullmyndighet närvara när biståndsåtgärd vidtages, skall myndigheten underrättas om när och var åtgärden skall vidtagas. Sådan företrädare får därvid endast framföra förslag angående handläggningen.

6. Har den som saken gäller framfört önskemål rörande handläggningen, prövar tullmyndigheten i enlighet med svensk lag om önskemålet kan villfaras och underrättar den tyska tullmyndigheten om sitt beslut.

till art. 11

Sakkunnig, översättare eller tolk till vilken ersättning skall utgå får anlitas först sedan den tyska tullmyndigheten har bekräftat att den svarar för ersättningen. Vad som sagts nu gäller endast om beräknad ersättning överstiger 450 kronor.

För att begränsa kostnaderna bör språkkunnig tulltjänsteman från endera staten om möjligt anlitas vid handläggning av biståndsärende.

till art. 12

1. I framställning om delgivning skall anges beskaffenheten av den handling som skall delges (t.ex. kallelse eller skattebeslut) och namn på den med vilken delgivning skall ske.

2. Innehåller handling som skall delges anmaning till inställelse får i den ej förekomma hot om användande av tvångsmedel.

3. Vid delgivning här i riket gäller rättegångsbalkens bestämmelser om delgivning ([4744] o.f.), delgivningslagen (1970:428) ([7001] o.f.) och [delgivningskungörelsen (1970:467)] (*delgivningsförordningen (2011:154)*) ([7061] o.f.) i tillämpliga delar. Bestämmelserna om ordinär delgivning och kungörelsedelgivning får dock ej tillämpas.

4. Föreläggande av avgift (Geldbusse) enligt lagen om överträdelse av ordningsföreskrifter (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) den 24 maj 1968 jämställes vid delgivning med stämning i brottmål. Har översättning till svenska språket ej bifogats, får delgivning ske endast om sådan översättning finnes obehövlig i det särskilda fallet.

5. Sker delgivning genom posten utfärdar tullmyndigheten intyg om att delgivning skett i behörig ordning och bifogar intyget när delgivningsuppdraget redovisas.

till art. 13

1. Till fordringar som uppstått vid tillämpning av tullag räknas även tilläggsförpliktelser såsom räntor, särskilda avgifter, indrivningskostnader och viten. Dit räknas ej böter eller avgifter (Geldbussen) enligt lagen om överträdelse av ordningsföreskrifter (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten) den 24 maj 1968.

Indrivning av svensk fordran i Förbundsrepubliken Tyskland

2. Generaltullstyrelsen kan ingiva ansökan om handräckning för indrivning i Förbundsrepubliken Tyskland av fordran som uppstått vid tillämpning av svensk tullag, såvida det sammanlagda fordringsbeloppet, däri ej inräknat belopp som avses under punkt 1, uppgår till minst 350 kronor. Begäran om handräckning för indrivning av sådan dröjsmålsränta och annan avgift som på grund av försummad inbetalning utgår efter den tidpunkt då fordringen överlämnas för indrivning i Förbundsrepubliken Tyskland skall göras i särskild ansökan. För sådan ansökan gäller samma värdegräns.

3. I ansökan enligt punkt 2 anges:

Förordning (1976:929) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Förbundsrepubliken Tyskland om ömsesidigt bistånd i tullfrågor

Uppdaterad:

a) beträffande betalningsskyldig fysisk person: namn, yrke, medborgarskap, bostadsadress, födelsedata och hemortskommun, samt, om möjligt arbetsplats och vistelseort i Förbundsrepubliken Tyskland,

b) beträffande betalningsskyldig juridisk person: juridisk karaktär samt namn och adress,

c) betalningsanspråkets art och belopp,

d) ränta och andra tilläggförpliktelser samt grund för beräkning av sådana förpliktelser,

e) i förekommande fall ort i Förbundsrepubliken Tyskland där egendom som tillhör den betalningsskyldige finnes, och

f) annan omständighet som kan underlätta eller påskynda indrivningen.

Till ansökningshandlingen fogas, i huvudskrift eller avskrift, det beslut på vilket anspråket grundas samt översättning av ansökningshandlingen och övriga handlingar till tyska språket.

4. Om rätten att uttaga fordringen helt eller delvis upphört på grund av undanröjande eller ändring av tulltaxering, betalning direkt till Generaltullstyrelsen eller av annan anledning, innan ärendet om handräckning för indrivning avslutats, skall styrelsen snarast möjligt anmäla det inträffade till regeringen. Sådan anmälan skall även ske om anstånd med betalning av fordringen medgivits.

5. Belopp som uttagits genom handräckning i Förbundsrepubliken Tyskland anses i förhållande till den betalningsskyldige ha kommit Generaltullstyrelsen till handa när det uttogs.

Indrivning av tysk fordran i Sverige

6. Fordran som uppstått vid tillämpning av tysk tullag indrivs i den ordning som gäller för indrivning av fordran som uppstått vid tillämpning av svensk tullag. Bestämmelser i svensk lag om preskription för uttagande av fordran av det senare slaget skall dock ej äga tillämpning.

7. Uppdrager regeringen åt Generaltullstyrelsen att indriva fordran som uppstått vid tillämpning av tysk tullag, ålägger styrelsen vederbörande kronofogdemyndighet att indriva fordringen och företager annan för indrivningen behövlig åtgärd.

Generaltullstyrelsen underrättar regeringen och Bundesminister der Finanzen om resultatet av vidtagna indrivningsåtgärder. Styrelsen översänder indrivet belopp till den myndighet som angivits i framställningen om handräckning.

8. Indrivningen fullgöres i svenskt mynt. Generaltullstyrelsen omräknar det fordrade beloppet till svenskt myntslag enligt den säljkurs som Sveriges Riksbank rekommenderar den dag då framställningen inkom till regeringen. Vid omräkningen får tillämpas gällande bestämmelser om avrundning till jämnt belopp.

Utan hinder av föregående bestämmelser i denna punkt kan betalning av det belopp framställningen avser ske i tyskt myntslag.

9. Kostnader för indrivning som ej kan täckas genom denna stannar på statsverket.

10. Invändning mot fordringens existens, storlek eller verkställbarhet prövas av behörig myndighet i Förbundsrepubliken Tyskland. Göres sådan invändning hos svensk myndighet, underrättar myndigheten Generaltullstyrelsen om invändningen. Styrelsen lämnar Bundesminister der Finanzen motsvarande underrättelse. Vidare indrivningsåtgärder får vidtagas först på begäran av Bundesminister der Finanzen.